

[Duborg.]

Ingen kan jo være i Tvivl om, at varer Krigen ved, saa vil de offentlige Udgifter, ogsaa de kommunale Udgifter, stige meget, og jo stærkere de stiger, i jo højere Grad bliver Uligheden mærkbar og fremtrædende.

Derfor er der al mulig Grund til at fremme Arbejdet paa den Modernisering af hele vort Skattevæsen, som man erkender fra alle Sider i Virkeligheden er tiltrængt. Den nuværende kommunale Beskatning — Statsskatten er selvfølgelig ens for hele Landet, det er noget, der ligger i Sagens Natur — rammer, som alle ved, der da kender lidt til denne Sag, Landbruget eller rettere sagt Landkommunerne paa en ganske urimelig haard Maade. Jeg kan bedst sige det ganske simpelt paa den Maade, at hvis man tager den sidst offentliggjorte Meddelelse om Skatteudskrivningen her i Danmark, ser man, at Forholdet i Dag med alle de Stigninger, der er sket i de senere Aar, og ogsaa trods alle de Udligninger, der har været forsøgt i de senere Aar, trods dette — eller paa Grund af dette — er det, at der af en Ejendom af samme Værdi betales godt og vel dobbelt saa meget i Skat, naar Ejendommen er beliggende i en Landkommune, som naar den er beliggende i en Bykommune, og det uden Hensyn til den anden Side af Beskatningen, Indtægtsforholdene, som dog først og fremmest bestemmer Skatteevnen; Indtægten er jo ikke dobbelt saa høj af Ejendommene i Landkommunerne som af Ejendommene i Bykommunerne, det er netop modsat. Vi er her inde i en urimelig Tilstand, som maa afhjælpes. Jeg vil ikke gøre mig til Talsmand for, at Landbruget eller Landkommunerne ikke skal betale Ejendomsskat, selvfølgelig skal de det. Historien har jo paa lignet dem ligesom alle andre Ejendomme en Skattepligt; men det kan aldrig være i Overensstemmelse hverken med Retfærdighed, Rimelighed eller god Samfundsøkonomi, at Staten behandler sine Borgere, sine Skatteydere, saa urimeligt, som Tilfældet er i Dag. Skal Ejendomsskatterne være høje, er dette Regeringens Standpunkt, saa maa de være høje for alle; men hvad Størrelse de end skal have, saa maa de hvile paa et ensartet Grundlag. I et demokratisk Land, i et Land, hvor man hævder, at Demokratiet indtager en særlig fremtrædende og til Efterfølgelse værdig Stilling, burde man dog, ikke mindst rent skattemæssigt, behandle Landets Skatteydere ud fra en demokratisk Grundsætning, nemlig Ligelighed over for Byrderne her i Landet. Naar Statsministeren saa hyppigt netop i disse Dage taler om,

at der skal gøres noget for at hjælpe Landbruget paa Grund af hele den vanskelige Situation, der er opstaaet ved Eksportforholdene, saa kunde man jo sige, at noget mere nærliggende kan dog ikke paavises end dette at give Landbruget skattemæssig Ligestilling. Det er jo ikke engang en Hjælp, det er kun en naturlig Imødekommen af et berettiget Krav at give det i det mindste Ligestilling med Byerhvervene.

Landbrugets Ejendomsskatter er nemlig i Virkeligheden blevet et økonomisk Spørgsmaal. Hvis nogen vilde tvivle derom, kan man gaa selv til radikale Blade og se Indsendere skrive om en af de Byrder i Tiden, der næsten ikke er til at overkomme, nemlig Ejendomsskatterne. Naar selv „Politiken“s Landbrugsmedarbejder ytrer sig saaledes, maa der formodentlig være lidt om det. Sagen er nemlig den, at der kan findes — man behøver ikke at lede meget længe — mange, mange Landkommuner her i Danmark, hvor Ejendomsbeskatningen udgør ca. 2 pCt. af den samlede Ejendomsværdi. Det nytter kun lidt at pege paa, at Amtsskatten eller Kommuneskatten ikke er steget mere. Det, det kommer an paa for Yderne, er den samlede Skat, de skal betale, og her er Forholdet altsaa det, at der endnu i Dag kan findes mange Kommuner, hvor Ejendomsbeskatningen andrager ca. 2 pCt. af den samlede Ejendomsværdi. Og hvad vil det sige? Det vil sige en halv Gang Forrentning til. Naar man taler om det forfældede Landbrug, er det ikke helt med Urette, men man kunde med endnu større Ret tale om det overbeskattede Landbrug, naar man skal betale ca. Halvdelen af selve Ejendomsværdiens formodede Afkastning i Ejendomsskat. Og Halvdelen af Ejendomsværdien er jo i Virkeligheden mere end hele Grundværdien. De ideelle Tilstande, der skulde oprinde, naar visse Teorier om Indførelse af den fuldstændige Grundskyld blev realiseret, er ikke noget, man behøver at anse som liggende ude i en fjern Fremtid. I mange Kommuner her i Danmark er den fulde Grundskyld indført.

I Praksis gaar det selvfølgelig saaledes, at disse urimeligt store Skatter betales, saa vidt som man evner det, navnlig i de Landkommuner, hvor de ligger særlig højt, men det gaar ud over de paagældendes Levevilkaar, de bliver ringere. De, der er saaledes stillede, at de kan klare Situationen, maa indskrænke deres private Forbrug; man sætter dem ned paa en lavere Levestandard. Det er Virkningen af Skatten, naar den antager de Former, som den har antaget. Det er jo ikke noget nyt. Kender man lidt til dansk